ΣΤΟΝ ΙΛΙΓΓΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΝΑ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΑΝΤΑΡΤΗΣ

ΚΙΜΩΝΟΣ ΑΤΤΙΚΟΥ

309ΟΝ

Ὁ ἀρχιαντάρης δὲ ἐπλησίασε τὴν Φατμὲ καὶ τῆς εἶπε·

—Κανούμ, εἶδες. Ἐκεῖνος ποὺ σὲ πείραξε τὸν σκότωσα. Ἄλλος κανεὶς θέλησε νὰ κάνῃ κακό;

—Ὄχι! ἀπήντησεν ἐκείνη, μὴ ἀποκρύπτουσα τὸν θαυμασμὸν τῆς πρὸς τὸν ἀρχιαντάρτην, ὅστις τόσον ἰπποτικὼς ἐφέρθη ἀπέναντί της τιμωρήσας τὸν δάνασσον σύντροφόν του.

Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἕνας ἀντάρτης ἐθέσθη τρέχων πρὸς τὰ ἐκεῖ μὲ ἕλην τὴν δύναμιν τῶν ποδῶν του.

—Τί τρέχει μωρέ; τὸν ἠρώτησεν ἀνησυχὼν ὁ Θύμιος.

—Ἀλλοίμονο, καπετάνιε! ἀνέκραξεν ἐκεῖνος, μὰς ἐφάγανε.

—Μὲλα μωρέ.. ἐπαν·ἐλαβεν ἀναπηδῶν ὁ πολεμιστής. Τί τρέχει ἐ;

—Στρατιῶται!

—Ἔρχονται στρατιῶται;

—Μᾶς περικυκλώσαν;

—Πανάθεμά τους! Καὶ εἶναι πολλοὶ μωρέ;

—Διακόσοι πενῆντα καὶ ἀπάνου..

Τόσοι πολλοί, μωρέ;

—Ναί!

—Καὶ μᾶς ἔχουν περικυκλώσει;

—Ἀπ' ἄλαις τῆς μεριές, καπετάνιε μου.

Καὶ πράγματι. Περὶ τοὺς διακοσίους πενῆντκοντα στρατιῶται εἶχον περικυκλώσει τὸ ἀνταρτικὸν σῶμα καὶ ἠσυμάζετο πρὸς ἐπίθεσιν.

Ὁ Θύμιος ὅταν ἐβεβαιώθη ὅτι πράγματι πολυπληθέστατον ἀπόσπασμα τοὺς εἶχε περικυκλώσει κατεθουρυβήθησαν.

Δὲν ἐφοβήθη περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ τῶν συντρόφων του, διότι ἐγνώριζεν πολεμὶ καὶνὰ ἀποκρούῃ τὰς ἐπιθέσεις πολλαπλασίων ἐχθρῶν. Ἐφοβήθη ὅμως περὶ τῶν γυναικῶν. Ἐκεῖναι ἠ θὰ ἐφονεύοντο κατὰ τὴν συμπλοκὴν, ἠ θὰ ἠρπάζοντο.

Ὁ Θύμιος ἐστέκετο παρατηρῶν τοὺς ἀναπάλους του μὲ δλέμμα ἀνήσυχον καὶ κατέτρωγε τοὺς μύτακάς του χωρὶς νὰ ὁμιλῇ

—Καπετὰν Θύμιο, ἠκούσθη αἴφνης ἡ φωνὴ τοῦ Νικολοῦ. Τί κάνουμε τώρα;

—Θερρῶ πῶς τὴν πάθαμε. μωρὲ Νικόλα.

—Εἶναι πολλοί.

—Τοὺς εἶδα..

—Καὶ ξέρει ποιὸς εἶναι ὁ ἀρχηγός του;

—Ποιός;

—Ὁ Καΐμακάμης!

—Τί λὲς μωρὲ Νικολό; Δὲν δέχεται λοιπὸν νὰ πληρώσῃ τὰ λύτρα;

—Πανάθεμά με κι' ἀν ξέρω σὶ γίνεται.. Ὅ,τι ἤξερα σοῦ τὄπιτα..

—Καὶ τώρα; Τί θὰ γίνῃ λοιπὸν τώρα, μωρὲ Νικολό; Γιὰ μᾶλα καὶ σύ;

—Ἔερω κι' ἐγώ;

—Καὶ τὶ θὰ κάνουμε τῆς γυναῖκες;

—Ἐγὼ λέω νὰ τῆς κρύψουμε μέσα στὴ σπηλιὰ καὶ ν' ἀφήσουμε δυὸ ἀνθρώπους μας νὰ τῆς φυλάνε.

—Καὶ μεῖς;

—Νὰ χτυπηθοῦμε μὲ τοὺς Τοῦρκους..

—Καὶ ἂν ἀναγκασθοῦμε νὰ φύγουμε ἀπὸ δδὸ, ποὺ θ' ἀφήσουμε τῆς γυναῖκες;

—Νὰ τῆς φυλάνε εἰ σύντροφοί μας.. Κανένας ἀπ' αὐτοὺς παλῃτοὺρκους δὲν μπορεῖ ν' ἀνακαλύψῃ τὴ σπηλιὰ ἐκεῖνη. Καλὰ καλά, οὔτ' ἐμεῖς εἰ ἴδιοι δὲν μποροῦμε νὰ δροῦμε μὲ τὸ πρῶτο, ἂν καὶ τὴν γνωρίζουμε.. Θὰ τὴν βροῦν ἐκεῖναι λοιπόν;

—Καὶ ἀν φωνάξουν ἡ γυναῖκες;

—Δὲν θὰ τὸ κάμουν..

—Γιατί;

—Γιατὶ θὰ τὴς ποῦμε πῶς ἂν βγάλουνε μιλιὰ ἀπὸ τὸ στόμα τους θὰ τῆς πετσοκόψουν εἰ σύντροφοί μας ποὺ θὰ τὴς φυλάνε.

ΑΥΡΙΟΝ : Ἡ Συνέχεια.

Ὁμηρόστιχα

Μὲ τὶς ζέστες τοῦ ὁ Ἰούνιος ἀνάγκασε πολλοὺς συμπολίτες μας νὰ περνοῦν τὶς μεγάλες νυκτερινὲς ὧρες των στὶς καρέκλες τῶν διαφόρων καφενείων· ποὺ εὑρίσκονται ἀδέσποτα σκορπισμένες στὶς πλατεῖες.

—Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δέ, μαζῦ μὲ τὰ γασμουρητὰ λύνουν ὑπὸ τὸ φῶς τῶν ἠλεκτρικῶν τοῦ δήμου καὶ καμμιὰ δεκαπενταριὰ σταυρόξελα ὁ καθένας...

—Ἐκεῖνοι δὲ ποὺ πληρώνουν τὰ σπασμένα εἶνε πρῶτα τὰ γκαρσόνια ποὺ ξεθεώνονται νὰ κουβαλοῦν ἀτελείωτα ποτήρια νερό.

—Κ' ὕστερα οἱ δυστυχισμένες οἱ καρέκλες.

—Γίνεται δηλαδὴ ἐκεῖνο ποὺ ἔγραψε κάποτε κ' ὁ Σουρῆς, μὲ τὴ σχετικὴ παραλλαγή :

Σὲ μιὰ καρέκλα τόνα ποδάρι μου τεντάνα
τὸ ἄλλο σὲ μιὰ ἄλλη
καὶ σ' ἄλλη παροσδὸ
ἀφίνω τὸ κεπέλλο μου
καὶ ἀρχινῶ μὲ ζῆλο
σταυρόλεξα νὰ λύνω
καὶ νὰ ρουφῶ νερό!

—Ὁ Μῶλος κάθε δράδυ ἔχει ἀγρίες πιέννες.

—Ὅπως ἄλλωστε καὶ τὰ Ψηλὰ Ἀλώνια.

—Ὁ κόσμος δροσίζεται τζάμπα κάνοντας δόλτες ἀτελείωτες.

—Εὐτυχῆς ἐποχὴ γιὰ τοὺς παπουτσῆδες...

—Ὁ θάνατος τῆς Ἀμερικανίδος σταρ μὲ τὰ πλατινένια μαλλιὰ τῆς Τζὶν Χάρλοου ἐλύπησε καὶ στὴν πόλιν μας τοὺς θαυμαστές της.

—Κυρίως τοὺς μεταζῦ τοῦ ὡραίου φύλου ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἡ περίφημη δεντέτα ἐθαυμάζετο.

—Χωρὶς νὰ ὁπολογίσουμε καὶ τὸ ἄσχημο, ἔνναιστ....

—Τὴν προσεχῆ Δευτέρα ἀνεβάζεται στὸ «Ζενίθ» τὸ «Παρὰς Μπούλιπα» μὲ τὸν γίγαντα τῆς ὀθόνης τὸν Χάρρυ Μπῶδ.

—Πρόκειται γιὰ ἕνα ἐξαιρετικὸ φίλμ ποὺ ἄφησε ἐποχὴ στὴν Ἀθήνα, ὅταν παίχθηκε.

—Τὰ σταυρόλεξα προχωροῦν...

—Ἄλλοτε, ἀν θυμᾶσθε, εἴχαμε τὰ γιὸ—γιὸ ποὺ ὕστερα ἀπὸ ἕνα θριαμβευτικὸ μεσουράνημα ἐλησμονήθηκαν ἀσπλάχνως.

—Σὶκ τράνστ γκλόρια μοῦντι...

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ (ἀριθ. 6)

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

1.—Ἀγγλῶς Φιλόσοφος καὶ μαθηματικός (ἡ).
2.—Ἄνθρωπος (ὀδέετ.).—Ὄχι δύο.
3.—Βλέπε.—Ἐπίρρημα.
4.—Ἔρημος τῆς Ἀσίας.—Ἐκεῖ ποὺ πίνετε.
5.—Πολὺ μεγάλο Εὐρωπαϊκὸ κράτος.
6.—Πλῆθος προσώπων.—Ὄχι ὀστό.
7.—Τὸ ἔχει τὸ ἀοστρον.—Τρία γράμματα ὅπ' τὴ λέξη «καλῆ».
8.—Νότα μουσικῆς.—Τὸ λέμε στὸ σκάσι.—Μόριον.
9.—Μέγας Ἰταλὸς φιλόσοφος (ἡ).

ΚΑΘΕΤΩΣ :

1.—Σουλτάνος τῶν Σελζουκιδῶν.
2.—Ὁμίλος ἀδόντων.—Ἀρχαῖο Ἑλληνικὸ νόμισμα (γεν.).
3.—Λεπτεὶ ὑπάρξεις.
4.—Νότα μουσικῆς.—Αὐγή.—Νότα μουσικῆς.
5.—Εἶδος δυνατοῦ καὶ θερμοῦ ἀνέμου.—Ἄνθρωπος (γεν.).
6.—Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία (αἰτ. πλ.).—Ἀριθμητικόν.—Ὅτι καὶ ἡ πρώτη λέξις τοῦ δίο ὁριζοντίως.
7.—Ἐλαφρά.
8.—Πόλις (τρωτ. τοῦ Περοῦ).—Ἐρωμένη τοῦ Διός.
9.—Μοντέρνος χορὸς καὶ κινηματογραφικὸν ἔργον

Η ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ ΑΡ. 4

Ὁριζοντίως : 1) Θεμέλιον. 2) Πιπρά.—Σέ. 3) Ρέε.—Κάτω. 4) Ἴνία.—Κάτ. 5) Λί. 6) Δρά. 7) Νῆφρ. 7) Ρα.—Νί. 8) Ἀλέκος. 9) Τά.—Κλῶ. 10) Ὄρμος.—Νό. 11) Σκέλη.—Ος.

Καθέτως : 1) Θησιδέηκτος. 2) Ἔλεν.—Ἄρκ. 3) Μοῦλάρα.—Μέ. 4) Ἐο.—Αἰ.—Ἀλκόλ. 5) Λάκ.—Ἔλση. 6) Ἀκτή.—Κῶ. 7) Ὀστᾶ.—Ἄνο.—Νό. 9) Νεωτερισμός.

—Ἄρχισαν τὰ θαλάσσια μπάνια· τοῦ καλοκαιριοῦ.

—Θὰ ξεναρχίσουμε λοιπὸν νὰ βλέπουμε τὶς ἀναδυόμενες Ἀφροδίτες, μὲ τὶς γνωστές των γραμμές.

—Ἔννοεῖται ὅτι ἀναγκαστικὰ θὰ δοῦμε καὶ μερικοὺς καχῦαρίες.

—Μαζῦ μὲ φῶκιες.

—Ἐλπίζουμε ὅμως δι' ἀρχὴν τὸ δεύτερον ὅσον καὶ οἱ τρίτες θὰ ἐπισκεπτόνται ἀπὸ τὴν πληθώρα τῶν πρώτων...

Ὑγιεινὴ

ΠΟΙΑ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΟΛΥΜΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΡΩΣΤΟΥ

Συνέχεια καὶ τέλος

Τώρα ἄς ἔλθωμεν εἰς τὴν ψυχοσύνθεσίν του ἀν, παρὰ τὸν ἰατρικὴς ἐξέτασεως. Ἂν τὸν ἐξετάζῃ ἰατρὸς μὴ γνωρίζων τὴν γλῶσσάν του· τότε ἔχει ὑπόμονὴν καὶ εἰς τὸ τέλος ἀκούει μίαν λέξιν τοῦ ἰατροῦ ποὺ σημαίνει τὴν διέγνωσιν.

Πρόσπαθεῖ νὰ τὴν ἐπαναλάβῃ εἰς τοὺς φίλους του ἔστω καὶ παρηλλαγμένην καὶ ἐπηρεάζεται τὰ μέγιστα ἐκ τῆς σχετικῆς πλουσίας ἐπιλῶσεως τοῦ γραφείου τοῦ ἰατροῦ.

Ἂν μάλιστα ἡ ἀμοιβὴ εἶναι πολὺ μεγάλη, τότε ἡ πεποίθησις πολλαπλασιάζεται. Ἂν τὸν ἐξέτάζῃ ἰατρὸς γνώστης τῆς γλώσσας του τότε ἀλλάζει ἡ σκηνή. Ἡ ψυχοσύνθεσίς του τὸν ὁδηγεῖ εἰς τὸ νὰ κάμῃ μόνος του τὴν διάγνωσιν, εἰς τὸ νὰ ὁρίζῃ τὸ εἶδος τῆς θεραπείας (χοειάζομαι καυτηρίασι, χρειάζομαι δκτίνες, Ἔχεις αὐτό ποὺ βλέπει τὰ σωθικά μου καὶ τὰ νεῦρά μου! Ὁ δεῖνα μοῦ ἔδωσε μιὰ μποῦλα μὲ ὀνόμαρ ἰατρικό. Τί εἶναι αὐτό; Μὲ ἐξήτασε ὁ καθηγητὴς τάδε. Τὸν γνωρίζεις! Δόσε μου ἕνα δυναμωτικὸ καὶ αὐτὸ φθάνει). Αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα καὶ αὐτὰς τὰς ὑποβολὰς κάμνει ὁ ἴδιος διὰ τὸν ἑαυτόν του πρὸς τὸν ἰατρὸν εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ φῶτα τοῦ ὁποίου καταφεύγεν.

Ἀν τέλεσμα εἶναι πολὺ δυσάρεστον. Πρῶτον δὲν ἀφήνει ψύχραιμον τὸν ἐξεταστὴν του νὰ ἐξαντλῆσῃ ὅλα τὰ ἐπιστημονικὰ του μέσα πρὸς θεραπείαν τοῦ. Δεύτερον ἔλεγτόνει τὴν ἰδίαν του δύναμιν τῆς θελήσεως ἤτις θέλησις ὡφελεῖ μεγάλως εἰς τὴν καλὴν ἐκβασιν τῆς λογικῆς θεραπείας. Τρίτον σμικρύνει καὶ σχεδὸν ἐξουδετερόνει τὴν προσπάθειαν τοῦ ἐπιστήμονος εἰς τὸ νὰ κάμῃ τὸ ἱερὸν καθῆκόν του. Εἶναι καὶ ἄλλαι λεπτομέρειαι τοῦ ζητήματος τούτου ποὺ θὰ ἐχρειάζετο φυλλάδιον πλῆρες διὰ νὰ περιγραφοῦν. Τέλος ἀρίστη συμβουλὴ εἶναι διὰ τὸν ὁμογενὴ ἄρρωστον αὐτὴ ἐδῶ. Δηλαδὴ νὰ φροντίζῃ νὰ ἐπιλέγῃ τὸν ἰατρόν του ὁστις νὰ τοῦ ἐπιτνέῃ πεπεθημένν. Ἅπαξ τὸν τὸν ἐξέτάξῃ πρέπει νὰ παραδοθῇ ὁλοψύχως εἰς τὴν φροντίδα του χωρὶς καμμίαν παρέμβασιν, ἐπέμβασιν, ἀμφιβολίαν καὶ δυσπιστίαν.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

ΜΙΚΡΑ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ

Αἱ ἀπαντήσεις εἰς τὰς χθεσινὰς ἐρωτήσεις μας :

61.—Ὁ Ἀθηναῖος ρήτωρ Δημοσθένης.
67.—Ὁ Γερμανὸς μουσουργὸς Γιάρομο Μεγιερμπερ.
63.—Ὑπὸ τοῦ Γάλλου λογογράφου Βίκτωρος Οὐγκό.
64.—Ἑαρακηνοί.
65.—Ἡ πόλις Λίμα.
66.—Εἰς τὴν Ἰσπανίαν.
67.—Ἡ Ἑκτὴ Σταυροφορία.
68.—Ἀχανὲς καὶ ἀπειρον διότι δὲν ἔχει πέρας.
69.—Εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν ὠκεανόν.
70.—Γέγας κρατῶν ἐπὶ τῶν ὤμων του τὸν Οὐρανόν.

Αἱ σημεριναὶ ἐρωτήσεις :

71.—Τίνος κράτους πρωτεύουσα εἶνε ἡ Καβοὺλ ;
72.—Πῶς ὀνομάζεται ὁ πλανήτης ὁ τελευταῖος ὅλων ἀνακαλυφθείς ;
73.—Πῶς ὀνομάζεται ἡ ἐλαττωματικὴ κατάστασις τῆς ὁράσεως καθ' ἣν βλέπει τις μόνον ἀπὸ πολὺ πλησίον ;
74.—Τὶ προξενεῖ τὴν σκωρίαν τῶν μετάλλων ;
75.—Πόθεν ἔλαβε τὸ ὀνομάτης ἡ Ἀμερικὴ ;
76.—Τὶ κατὰ τὴν ἀστρονομίαν εἶναι ὁ Ταῦρος ;
77.—Τὶ εἶνε ἡ τεκτονία ;
78.—Πῶς ὀνομάζεται τὸ Ρωμαϊκὸν σῶμα στρατοῦ τὸ ἀποτελούμενον ἀπὸ 60.000 μαχητάς ;
79.—Τὶ ἤτο ἡ Τετραζύνη ;
80.—Τὶ ἤτο ὁ Φαρενάϊτ καὶ πότε ἔζησε ;

Αἱ ἀπαντήσεις εἰς τὰς ἕνδεκα ἐρωτήσεις θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ αὐριανὸν μας φύλλον.

Θέαματα

ΛΥΡΙΚΟΝ. Προσεχῶς ἐναρξις θερινῆς περιόδου μὲ τὸν Θᾶσσον πρόζας «Ἀργυροπούλου—Ξανθοριναίου» δι' ὀλίγας μόνον παραστάσεις. Ἡ πρεμιέρα μὲ τὴν «Κατευλίβε» τοῦ Μπερνσάϊ.

ΖΕΝΙΘ. Ἀπόψε ἐπαναλαμβάνεται τὸ ὑπερᾶρᾶστ ἀπολύτως εἰς δλους δράμα τοῦ Μέτερλιγκ μὲ τὸν Σάρλ Μποαγιὲ.

ΟΓΦΑ. Σήμερον ἡ μουσικὴ φάρσα λαϊκοῦ καὶ τέχνης ἐπιθεωρήσεις διασκεδαστικὴ «Γούπη» μὲ τὸν Ἔιτυ Κάντορ. Ἐπιτρέπεται καὶ στοὺς ἀνηλίκους. Κλ. δρ. 7.

ΧΑΙΔΑΛΕΙΟΝ (Θᾶσσος Ζάχου Θίνα). Σήμερον ἡ δδεκατικωτάτη μουσικὴ ἠθογραφία «Τὸ ἀλανάκι» Ἀπὸ σήμερον γενικὴ εἴσοδος δρ. 10. Σὲ λίγες μέρες «Ἡ Παρηνὴ ἐπιθεώρησις».

ΜΑΡΟΥΣΑ. Ὁ καραγκιοζοπαίκτης Νέτυος Θεοδωρόπουλος δίδει σήμερον ὁ Καραγκιόζης Φαρμακοπολός».

ΕΝΑΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΥΣ ΑΙΘΕΡΑΣ

ΥΠΟ ΑΓΚΑΤΑ ΚΡΙΣΤ

46ΟΝ

—Στέφαν, ἐὰν πραγματικὰ τὸ ἐπιθυμεῖ, γιατὶ δισταζεῖς ; Ἂν φύγουμε μαζῦ, ἡ Σόλυ θὰ ἐξαναγκασθῇ νὰ ζητήσῃ μόνη τ.ς τὸ διαζύγιο.

Ὦ Στέφαν γὴν διακόπτει :

—Ἠρ! Τὶ μὲ νοιάζει ὁ κόσμος. Δὲν πάει νὰ πῇ ὅ,τι θέλει.

—Καλά, θὰ τὸ ἔχω αὐτὸ ὑπ' ὄψει μου.

«Εἶναι ἀπελπισία, σκέφθηκε ἡ Βενέτσια Κέρ. Ὅλο προλήβει; ἔχει αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ πόσο κομψὸς καὶ πόσο εὐγενῆς πὸ εἶναι ! Γι' αὐτὸ καὶ μ' ἀρέσει.»

Καὶ μὲ φωνὴ δυνατὴ, τοῦ λέγει :

—Θὰ συνεχίσω τώρα, Στέφαν, τὸν δρόμο μου·

Καὶ ἐκένηησε μὲ τὸν περισκοπτρα τὴ φοράδα τῆς. Ὅταν γύρισε τὸ κεφάλι μιὰ φὸ τοῦ πῆ καλὴ ἀντάμωση, τὰ μάτια της συναντήθηκαν καὶ ἀντήλλαξαν στὰ ἐλέμματα αὐτὰ ὅλα τὰ αἰσθήματα τῆς καρδιᾶς ποὺ τὰ λόγια τους δὲν μποροῦσαν νὰ ἐκφράσουν.

Σὲ μιὰ στροφὴ ποὺ ἔκανε τὸ μονοπάτι, τῆς ἔπεσε τὴς Βενέτσια τὸ καμτσάκι. Ἕνας διαβάτης τὸ παίρνει ἀπὸ τὴ γῆ καὶ τῆς τὸ δίνει μὲ μιὰ μεγάλη μάλιστα ὑπόκλιση.

» Ἕνας ζένος διαβάτης, σκέφηκε, εὐχαριστῶντας τον. Μὰ μοῦ φαίνεται πὼς τὸ ἔχω δῆ αὐτὸ τὸ πρόσωπο.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασιλίσσης Βικτωρίας

Ὁ Τζελμμς Ράϊντερ, ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐπιδάτες τοῦ ἀερο-πλάνου «Προμηθεὺς» ἐξεπλάγη ὅταν τὸν εἰδοποίησαν ὅτι θέλει νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ ὁ Ἥρακλῆς Πουαρό.

Τὸ ὄνομα αὐτὸ—εἶχε τώρα πε ράσει τόσας χρόνος ἀπὸ τὴν ἐποχ τοῦ ἐγκλήματος—τοῦ φαινόταν γνωστό, ἀλλὰ πρὸς στιγμὴν δὲ μπορεῦσε νὰ φαντασθῇ ποιός ἦτα Ἀφοῦ ἐσκέφθηκε καλά, θύμ θηκε :

—Ἀ ! ναί, λέγει, εἶναι ὁ μ κρόσιμος ἐκεῖνος ἄνθρωπος μὲ τ μακρυὰ μουστάκια.

Καὶ διέταξε τὸν ὑπάλληλόν τ καὶ δδηγήσῃ μέσα τὸν ἐπισκέπτη

Ὁ Ἥρακλῆς Πουαρὸ ἦταν, πο λέμε, ἀ—κατρ—ἐπένγκλ, ἀψογω καὶ κομψότατος· μιὰ βίτσα σ στὸ χέρι καὶ ἕνα ἄνθος στὴ μπο κονιέρα δυνεπλήρωναν τὸ ὡραῖο σύνολον ποὺ παρουσίαζε.

—Συγγνώμην, κύριε γιὰ τὴ ἀνησυχία. Ἤλθε γι' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσῃ τῆς δολοφονίας τῆς Ζ.ζ.

—Ἀ ! Τί νέα ἔχετε σχετικῶς

Καθήσετε, σᾶς παρακαλῶ κ πάρτε ἕνα τσιγάρο.

—Ὄχι, σᾶς εὐχαριστῶ. Φο μάρω μόνο ἀπὸ τὰ δικά μου σ γαρέτα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐπιτηδ γιὰ τὸν ὀργανισμό μου ἐπειδὴ δὲ ἔχουν καὶ πολὺ νικοτίνη. Μ'πα θέλετε ἕνα νὰ δοκιμάσετε ;

Ὁ Ράϊντερ ἐκύτταζε μὲ περιέ γεια καὶ μὲ κάποια ὀπωμία τὰ κροκοσκτικὰ σιγαρέτα τοῦ Ποι ρό.

—Ὄχι. Χωρὶς παρεξήγησιν, θ πάρω ἕνα ἀπὸ τὰ δικά μου. Μόν κατὰ λάθος δὲ μπορῶσε νὰ πι ἕνα τέτοιο σιγαρέτο, λέγει χαμ γελῶντας. Πρότινων ἡμερῶν ἤλθ καὶ μὲ εἶδε ὁ ἀνακριτὴς καὶ μοῦ ἔ ζήτησε μερικὲς πληροφορίες γιὰ τ δολοφονία. Μὰ πόσες φορὲς θὰ μ' ἀνακρίνῃ. Τὴν ἄλλη φορὰ μὲ εἴχ καὶ μὲ ἐξήταζε τόσην ὥρα. Μὰ τ σοῦ εἶναι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι !

—Τὴ δουλειὰ τους κάνουνε κα θέλουν πάντα νὰ συλλέγουν πε ρισσότερες πληροφορίες λέγει ὁ Πουαρό.

ΑΥΡΙΟΝ : Ἡ Συνέχεια

Η ΝΕΑ ΜΑΣ ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΣΤΑ ΣΚΑΛΟΠΑΤΙΑ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΥΠΟ ΤΩΝ κ. κ. Π. ΣΑΝΛΑΙΝ & Ζ. ΜΠΟΥΡΖΟΥΑ

36ΟΝ

Ἡ μία φαινόταν νὰ τὰ εἴχε τὰ χρονάκιατσης. Ἡ ἄλλη, νέα δρο σάντη, ἐδάδιζε μὲ τόση μεγαλοπρέπεια καὶ εἶχε ἕνα τόσο ὡραῖο πρόσωπο, ὥστε τὸν ἐθάμπωσε κυριολεκτικά.

Μόλις συναντήθηκαν, αὐτὸς ἔκανε πὼς δὲν εἶχε πρόσεξε καὶ ἐξακολούθησε τὸν δρόμο του. Ἀρέσως δμως ἡ μιὰ ἀπὸ αὐτὰς τὶς γυναῖκες—ἐκείνη ποὺ φαινόταν πὼς ἦταν ἡ μητέρα—τοῦ ἔκαμε ἕνα νεῦμα καὶ τοῦ λέγει :

—Συγγνώμην, κύριε. Ἐγὼ καὶ ἡ κόρη μου ἔχουμε χαθῆ καὶ δὲν ξέρουμε ποὺ βρισκόμαστε. Βοηθήσατέ μας. Ἐρχόμασστε ἀπὸ τὸ Ροζουὰ—αν—Μπρί καὶ ἔχουμε ἀφήσει ἐκεῖ τὴν ἀμξέ μας. Τώρα περιπλανηθήκαμε, χωρὶς νὰ ξέρουμε ποῦ πᾶμε.

Ὁ Κὰ εράτα, πολὺ εὐγενῶς, ἔδειξε στὴν ἀγνωστη τὴ διεύθυνση ποὺ ἔπρεπε νὰ πήρουν.

—Ἐξ ἄλλου, προσέθεσε, ἐπειδὴ μπορεῖ νὰ χαθῆτε σ' αὐτὴ τὴ ταραχώδη χώραν καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχω καμμία βουλεύτ, μοῦ ἐπιτρέπετε, κυρία μου, νὰ σᾶς συνοδεύσω λίγο ;

Χωρὶς νὰ περιμένῃ ἀπάντησιν, μὲ μιὰ ἐπιδέξια κίνησιν κατεβαίνει ἀπὸ τὸ ἄλογό του. Κατόπιν πάνγονας τὰ ἡνία τῆς φοράδας του, τῆς πλησιάζει.

Ἡ ἡλικιωμένη γυναῖκα εὐχαρίστησε μὲ μεγάλη εὐγένεια τὸν αὐτοσχεδιασθένα δδηγὸν της. Κατόπιν ἔκαμαν μαζῦ μερικὰ βήματα συσπηλῶς. Γιὰ γ' ἀργίσουν τὴ κουβέντα, ἡ νέα, τῆς ὁποίας ὁ κόμης ἐθαύμαζε τὰ χρυσᾶ μαλλιὰ καὶ τὴν λεπτὴ σιλουέτα, λέγει δυνατά :

—Τί ὡραῖος καιρός !

—Βέβαια ! Β.ισκόμαστε πιὰ στὸ τέλος τοῦ Μαΐου καὶ σὲ δυὸ τρεῖ, ἡμέρες μπαίνουμε στὸν Ἰ. οὐνιο.

—Πόσο μοῦ ἀρέσει νὰ θαυμάζω αὐτὴ τὴ χώρα ! Δὲν εἶναι ἄπιστε ἄλλο ἀπὸ ἕνα ρομάντζο ποὺ εὐ χαριστεῖ δλες τὶς ἀσυήσεις τοῦ ἀνθρώπου. Σᾶς μακαρίζω ποὺ ζῆτε ἐδῶ πέρα.

Ὁ Καμεράτα χαμογέλασε καὶ στρεφόμενος πρὸς τὴν συνοδοιπόρον του, τῆς λέγει.

—Δυστυχῶς, κυρία μου, δὲν κάθουμε ἐδῶ. Μένω στὸ Παρίσι, δπως καὶ σεῖς ἀναμφιβόλως.

—Ἀ! θὰ συναντηθοῦμε καμμιὰ ἡμέρα στὴ μεγαλόπολι, λέγει ἡ νέα.

—Εἴθε ! Μεγάλη μου ἡ εὐχαρίστησις.

Βαθίζοντας, εἶχαν φθάσει στὴν Βερνέϊγ—λ' Ἐτέν. Ὁ κόμης τοὺς ἔδειξε μιὰ ἀλλέα φυσεμένη δλο ἀπὸ πτελέες καὶ ποὺ ὁδηγοῦσε τὸν περιπατητὴ στὸ Μπωδοὰρ.

—Ἀ ! κάνει ἀξαφνε ἡ νέα. Κατάλαβα τώρα. Ἀφήσαμε τὸ ἀμξέ μας στὴν μαλλὴ μιᾶ; ἐπαλλεύομεθα τὴν κλεῖδα ἀπὸ ἐδῶ.

Κατόπιν, στρεφμένη πρὸς τὴν κυρίαν τῆς λέγει :

—Ἐλάτε μκμα. Μὴ καταχρώμεθα τὴς καλωσύνης τοῦ «κυρίου» εἰς τὸ νὰ μᾶς συνοδεύῃ. Αὐτὴ ἐγὼ θὰ μπορέσω νὰ ἀγγαρία ποὺ τοῦ κάνουμε.

Ὁ Καμεράτα, ποὺ ἤθελε νὰ φαίνεται δλο φιλεύρογνικὸς διαμαρτυρήθη :

—Δὲν εἶναι καθόλου ἀγγαρεία, ἀλλὰ εὐχαρίστησις καὶ τιμή, δεσποινίς.

Κατόπιν, χωρὶς νὰ συστηθῇ, ἀπεκαλύφθη ὁποκλίνμενος. Ἡ δυὸ γυναῖκες χαμογέλασαν ἀπὸ εὐγνωμοσύνη καὶ ἐπεμακρύνθηκαν. Ἀπεδουσαι τὸ δῆμα. Προχνὸς συγκεκινημένος καὶ καθηλωμένος στὸ μέρος δπου τὸν εἶχαν ἀφήσει, τὰς ἐκύτταζε ἐπ' ἀρκετὴν ὥραν. Ἀ-φοῦ ἔκαμαν μερικὰ βήματα, ἡ νέα ἔγύρισε καὶ τὸν ἐχαιρέτησε χλωκὰ μὲ μιὰ κίνησιν τῆς χεῖρός της. Σὰν χαριστικὸ ἀδῶ ἀπὸ ἄγκρι γεα ἀνάλογα καὶ ὁ Καμεράτα.

ΑΥΡΙΟΝ : Ἡ συνέχεια.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ 11)6)1937

Σιδηροδρομικῶς

Καθ' ἑκάστην ἐκτὸς τῶν πρωϊνῶν διὰ Ἠλείαν, Μεσσηνίαν, γραμμὴν Ἀθηνῶν, Ἀθήνας, Πειραιᾶ, Βόρειον Ἑλλάδα, Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην, Ἀστυν Ἀμερικὴν, Μεσολόγγιον, Αἰτωλικόν, Ἀγρίνιον, Ὀλανδίαν, Γερμανίαν, Τεργέστην, Ἀθηνῶν, Ἄργος, Ναύπλιον, Τρίπολιν, Πειραιᾶ, Ἀθήνας, Βόρειον Ἑλλάδα, Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην.

Αἱ κατὰ τὴν νύκτα ριπτόμενοι ἐπιστολαὶ καὶ μέχρι τῆς 5ης πρωϊνῆς διὰ τὰ ἀτμοπλοϊκὰ δρομολόγια καὶ ἑης διὰ τὰ σιδηροδρομικὰ, εἰς τὸ γραμματοκιβώτιον τοῦ ταχυδρομείου ἀποστέλλονται τὴν πρωϊνὴν ὥραν τους.

Σιδηροδρομικῶς 7 1)2 μ. μ. διὰ Γαλλίαν, Ἀγγλίαν, Βόρειον Ἀμερικὴν.

Ἐαν μ. μ. διὰ Ἠλείαν, Μεσσηνίαν, Λακωνίαν, Βορειοδυτικὴν Ἑλλάδα καὶ Ἤπειρον.

Ἀτμοπλοϊκῶς

Παραλαβὴ συστημένων διὰ τὸ μεσημβρινὸν κλείσιμον μέχρι τῆς 11 1)4 π. μ. καὶ διὰ τὸ ἑσπερινὸν μέχρι τῆς 6 1)4 μ. μ.

Ἀεροπορικῶς

Δι' ἀεροπορικὴν ἀλληλογραφίαν πληροφορίαι καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας εἰς τὸ οἰκεῖον τμῆμα τοῦ Ταχυδρομείου.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Γ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ Α. Ε

ΑΘΗΝΑΙ Παρασκευὴν 9ην ἐσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ.

ΠΟΛΙΚΟΣ Κυριακὴν 5ην πρωϊνὴν διὰ Ζάκυνθον, Ζηξύριον, Ἀργοστόλιον.

ΑΘΗΝΑΙ Κυριακὴν 5ην πρωϊνὴν διὰ Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Κέρκυραν, Ἠγουμενίτσαν, Κόπραιναν καὶ Ἀμφιλοχίαν.

ΠΟΛΙΚΟΣ Δευτέραν 9ην ἐσπερινὴν διὰ Πειραιᾶ.

ΦΡΙΝΤΩΝ Τρίτην 4ην π. μ. Ἰθάκην, Κέρκυραν, Ἀγ. Σαράνταν Βρινδήσιον.

ΑΘΗΝΑΙ